

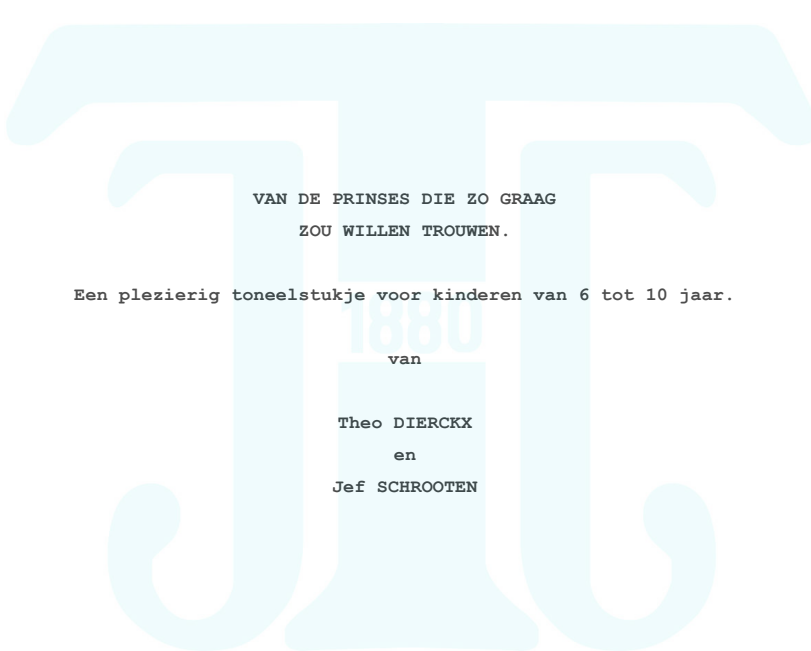
Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

VAN DE PRINSES DIE ZO GRAAG
ZOU WILLEN TROUWEN.

Een plezierig toneelstukje voor kinderen van 6 tot 10 jaar.

van

Theo DIERCKX
en
Jef SCHROOTEN

1

PERSONEN

2 à 3 dames & 7 à 8 heren

Wally de Eerste van Rucanezië, de koning.
Greetje, prinses van Rucanezië.
Joske Simpels, boerenknecht.
Theodorus Kets, de adviseur.
Luigi Tobacco, eerste minister.
Professor Karel Van Rommel.
Mieke Dorpsfontein, de meid.
Danny Pik en
Magda Pak, de twee dieven.
Bartholomeus Van Wijnendaele, de bard.

Opmerking : De rol van Magda Pak kan ook door een heer gespeeld worden, de enige aanpassing die dan wel noodzakelijk is, is dan de naam "Magda" uiteraard.

DECOR

Het ganse stuk speelt in hetzelfde decor, met name de troonzaal van het koninkrijk. In het midden van deze zaal staat uiteraard de troon (liefst op een verhoging). De zaal is versierd op koninklijke (barokke), maar goedkope manier, het geldt hier tenslotte een "arm" koninkrijk. Naast de troon staat wel een tafeltje, waar de koning regelmatig zijn maar al te zware kroon op legt. Er zijn twee toegangswegen tot de troonzaal, de weg naar de algemene ingang en de weg naar de keuken. Deuren zijn niet noodzakelijk, met bogen wordt het beste resultaat bereikt. Om het juiste effect te bereiken kunnen versleten (mogen gaten in zijn) gordijnen wonderen doen.

TAAL

Aangezien het hier gaat om een stuk voor kinderen is een zuiver, liefst duidelijk en simpel Algemeen Nederlands aanbevolen. De taal van de Luigi Tobacco, welke elk uit een Zuiders land komt, mag duidelijk verschillen van de taal der andere personen. De auteurs willen hier echter wel, uit ondervinding, waarschuwen voor overdrijving, die soms tot onverstaanbaarheid kan leiden.

KLEDING

Zoals bij ieder stuk voor kinderen van die leeftijd speelt de kledij een zeer belangrijke rol. Ze moet zo suggestief mogelijk zijn. Door de auteurs wordt een zo klassiek mogelijke outfit voorgesteld. De eerste-minister speelt best in een officieel zwart gewaad (cfr. pittelaar). Ook de kledij van de professor dient eerder zwart en magisch te zijn. De Bard echter moet opvallen door de kleurrijkheid, hij is als het ware een "kermisklant". De koning moet over een opvallend zware kroon beschikken, waarop een "diamant" prijkt, die er gemakkelijk moet kunnen worden afgenomen (cfr. een stukje van een kristallen kroonluchter). De verschillende kopieën van het schilderij worden eenvoudig vervaardigd door (Din-A3) kopieën van een tekening naar keuze, met nietjes of duimspijkers vastgezet op een houten kader.

1

EERSTE SCENE

(Bard Wijnendaele komt op, stemt zijn harp, groet uitbundig het publiek en begint zijn verhaal. De tekst speelt hier uiteraard de hoofdrol, het muzikaal thema is van geen belang en kan gekozen worden door de acteur zelf. Het moet wel zo VALS mogelijk klinken.)

BARD :Ik zing U hier met groot vertoon
 Het verhaal van een prinses...seboon.
 Zij was zo schoon, zij was zo wijs,
 Zij konnet zingen als een... pladijs.
 Zij zocht een prins om mee te trouwen,
 Ende daarmee snel een nest te bouwen.
 Maar ach wat is het leven wreed,
 Want niemand die tot hiertoe weet,
 Of zij die man wel vinden zal.
 Is hij nu groot of klein, of breed of smal,
 Hij moet haar geven een schoon kadoo,
 Voor haar verjaardag, ...joodeloo !
 De man die haar dit kleinood biedt,
 Die wordt haar man, of verstaadet niet.
 Dus daarom kinders altegaar,
 Valt het mij toch niet te zwaar,
 Om alhier dit lied al te staan kwelen.
 't Verhaal gaan wij hier nu voor u spelen.
 Ogen en oren open dus, en hoe !
 Helaba gij, gij doet uw oren toe !!!
 Ge moet uw oren open houwen,
 Voor "De prinses die zo graag zou willen trouwen".

(De Bard gaat af. De meid komt op met plumeau, kuist hier en daar wat en gaat dan met een vermoeide zucht op de troon zitten.)

1

MEID : Jongens, jongens, jongens toch, wat heb ik toch een hard en moeilijk leven. Ik moet hier steeds maar harder en harder werken. Er komt geen eind aan. Nu moeten jullie eens goed luisteren, jongens... Maar ik zeg steeds weer opnieuw "Jongens". Zijn er hier eigenlijk ook meisjes bij. *(Publiek)* Zie je wel. Dan ben ik natuurlijk verkeerd. Jongen EN meisjes dus... eerst moest ik alleen maar helpen in de keuken, toen moest ik het keukenwerk al helemaal alleen doen, daarna vroegen ze me ook nog om te kuisen, tijdelijk halftijds noemen ze dat, en nu... nu moet ik zelfs de telefoon aannemen. En dat komt allemaal omdat de schatkist van Rucanezië helemaal leeg is. Er zit geen cent meer in. Er is geen geld meer om personeel te betalen en er moet dus bezuinigd worden. "Bezuinigd" kennen jullie dat woord? Dat betekent dat er minder geld mag worden uitgegeven, met andere woorden dat iedereen harder moet werken voor minder geld. Zij hebben makkelijk praten. Ik moet het werk allemaal doen. Bovendien moet ik nu ook al zorgen voor de kleren van koning Wally en prinses Greetje. Die arme prinses ! Het schaap wordt binnenkort 21 jaar en dan moet ze volgens de wetten van het land in het huwelijk treden. Maar welke prins wil er nu in godsnaam trouwen met een prinses van een land waar de schatkist leeg is. Ze heeft helemaal geen geld, zelfs niet voor een heel klein feestje. Ach, het is een hopeloze zaak. *(Er klinkt gestommel in de gang)* Oei, oei, ik zal maar maken dat ik weg kom, want ik hoor de koning en de prinses daar aankomen.

(De meid kuist met de plumeau de troon af en verdwijnt snel in de keuken. De koning komt de troonzaal binnen, gevolgd door de prinses)

1

KONING : Wat is die verduivelde kroon toch zwaar om dragen. Ik ben blij dat ik ze af en toe eens kan afzetten. *(Hij zet de kroon op het tafeltje naast de troon en neemt plaats)* En liefste Greetje, zeg het nu maar. Waarover wilde jij met mij praten ?

PRINSES : Wel papa, ik wou alleen maar vragen of het echt nodig is dat ik met de prins van Oejijaja trouw. Ik vind hem helemaal niet lief en daarbij hij heeft zweetvoeten. Hij stinkt ! Het lijkt net of hij zich maar een keer in het jaar wast. Nee, ik vind hem vies.

KONING : Ik weet het, ik weet het, lieve dochter. Maar daar zal helemaal niet veel aan te doen zijn. Er zijn nu eenmaal afspraken gemaakt. Als jij met de prins trouwt, dan zal Rucanezië en Oejijaja één groot koninkrijk worden. Op die manier zullen de geldzorgen misschien verdwijnen.

PRINSES : Maar papa, waarom mag ik niet trouwen met een jongen die ik zelf leuk vind, net zoals alle andere meisjes ?

KONING : Kindjelief, prinses zijn heeft zo zijn voordelen, maar ook zijn nadelen. En één van de nadelen ervan is, dat je niet zomaar kan huwen met de eerste de beste. Daarom heb ik raadgever Kets, die ook tijdelijk halftijds raadgever is op het hof van Oejijaja, gevraagd om zijn oren goed open te houden. Misschien krijg ik zeer binnenkort wel nieuws over een mogelijke trouwpartij.

(Adviseur Kets komt binnen, hij heeft een wasknijper op de neus en buigt stijf voor de koning en de prinses)

ADVISEUR : Majesteit, edele prinses. Als ik U even zou mogen storen in uw zeer belangrijk gesprek. Uiteraard is het niet mijn bedoeling om mij onbeleefd te gedragen, maar ik heb een dringende boodschap. Maar ik zie dat U druk bezig bent en wens helemaal niet onbeleefd te zijn. Als

1

U dat wil zal ik mij even terugtrekken, doch ik denk dat het nieuws zéér, zéér belangrijk is. Daarom denk ik dat ik beter hier zou kunnen blijven en het U vertellen, alhoewel desalniettemin uiteraard wens ik niet onbeleefd te zijn...

KONING : Adviseur Kets ! Hou daar in 's hemelsnaam mee op. Je bent vermoeiend met je beleefd gedoe. En daarbij, waarom heb jij een wasknijper op je neus ?

ADVISEUR : Oei, dat was ik glad vergeten majesteit. *(Hij haalt de knijper van zijn neus)* U moet weten dat ik net van prins Adama van Oeijijaja kom en die heeft zulke hevige stinkvoeten dat ik het er zonder wasknijper niet kan uithouden.

KONING : Aha, je komt dus van de prins... enne... welk nieuws breng je, goed of slecht nieuws ?

ADVISEUR : Als uwe majesteit het mij wil vergeven. Het is eerder slecht nieuws, uwe Majesteit. Ik wil uiteraard zijne majesteit zijn dag niet bederven, dat zou heel onbeleefd van mij zijn. En als er iets is dat ik niet wil, dan is dat onbeleefd zijn. Ik vind dat een adviseur zich altijd zo beleefd mogelijk moet gedragen en daarom vind ik eigenlijk dat slecht nieuws niet zo bevorderlijk is voor de stemming van zijne majesteit en het brengen van slecht nieuws zou als heel onbeleefd kunnen bestempeld worden, en dus daarom...

KONING : Kets, stop daarmee...

ADVISEUR : Zoals u verlangt, uwe Majesteit. *(Kets houdt nu zijn mond en staat stokstijf)*

KONING : Wel Kets ?

ADVISEUR : Wel wat, majesteit ?

KONING : Het nieuws, Kets, het slecht nieuws ! Waar blijf je met dat nieuws ?

ADVISEUR : Als zijne majesteit mij de toelating geeft en het niet als onbeleefd bestempelt...

1

KONING : Adviseur Kets, ik ben jou zo beu als wat. Nu ga jij mij een antwoord geven ! En snel ! Of je kan als straf aardappelen gaan schillen in de keuken, ze kunnen daar best wat hulp gebruiken. Wil prins Adama met prinses Greetje trouwen, ja of nee ?

ADVISEUR : Ja... heu... neen, toch niet, uwe majesteit.

KONING : En waarom niet, potverdorie ?

ADVISEUR : Omdat de schatkist van Oejiijaja even leeg is als de onze majesteit. De prins heeft dus ook helemaal geen belang bij een huwelijk met onze prinses. Hij heeft nu zijn oog laten vallen op de mooie, rijke en godvruchtige prinses van Oefsisasa.

KONING : Dat is inderdaad slecht nieuws.

ADVISEUR : Ik had u verwittigd dat het slecht nieuws was, majesteit.

PRINSES : Dat is het beste nieuws dat ik al in jaren gehoord heb.

KONING : Zwijg prinses Greetje. Je weet niet wat je vertelt. Nu zitten we met een groot probleem. Zoals je weet wil de wet van ons land dat jij op je 21ste verjaardag in het huwelijk treedt. Als dat niet zo is dan heb jij geen rechten meer op de troon. Dat zou betekenen dat er hier een nieuwe koning zou moeten gekozen worden en weet jij wat verkiezingen kosten ?

PRINSES : Jamaar, papa. Ik kan toch met iemand anders trouwen. Ik ben toch lief en mooi genoeg.

KONING : Ja, dat wel. Maar je hebt geen centen en centen zijn heel voornaam in een huwelijk.

(Er klinkt lawaai in de gang. Even later komt Luigi Tobacco de troonzaal binnen. Hij is buiten zichzelf van woede)

MINISTER : Potverdorio ! Dit isse hier ene echte Apèndland ! Ene landé van chimpanzerio's ! *(Hij ziet de koning en*

1

schrikt. Hij buigt.) Excuserio, oewe madjesteit, liefe signorina prinsessa, maar... met oewe permissio, oew land is éné apèndland !!!

KONING : Mag ik u voorstellen, heer adviseur Kets, mijn nieuwe minister van binnenlandse, buitenlandse en andere zaken: Minister Luigi Tobacco.

ADVISEUR : Maar majesteit, dat is een buitenlander.

KONING : Ik weet het Kets, maar hij werkt veel goedkoper. (*Hij wendt zich opnieuw tot Tobacco*) En minister Tobacco, waarom is dit hier een apenland ? En waarom bent u zo kwaad ?

MINISTER : Oewe Madjesteit, iek ben djuist oppe de markt geberooft geword van mijne beurs. Al mijne pingpingio is wek !!! 't Is al gepik !!!

PRINSES : Ocharme, mijnheer de minister toch ! U bent nu al de derde deze week die op het marktplein beroofd is geworden. Papa, daar zou toch eens wat moeten aan gedaan worden. Kunt U de veiligheidsdienst niet verwittigen ?

ADVISEUR : Dat zal niet gaan, lieve prinses. De veiligheidsdienst bestaat nog maar uit één man en bovendien hebben we zijn fiets verkocht om geld te hebben voor nieuwe gordijnen. De arme man kan echt niets meer doen.

KONING : Het is echt een lastige zaak, ik geef het toe. Maar nu hebben we andere zorgen aan ons hoofd. Tobacco, adviseur Kets kwam ons net vertellen dan prins Adama niet met onze prinses wil trouwen.

ADVISEUR : Inderdaad, uwe majesteit, indien U het niet onbeleefd vindt, zolang de schatkist van Rucanezië leeg is, blijft dit een groot probleem.

KONING : Hoe moet dit nu verder, minister Tobacco.

MINISTER : Volgens de wetten van ditte land, is er nog ene oeplossink, oewe Madjesteit. De prinses moet dan trouwen met diegene die haar het mooiste geschenk kan aanbieden. Trouwen moet ze zeker !!!

1

PRINSES : Dat vind ik helemaal niet leuk. Zo wordt het een echte loterij. Waarom kan ik nu in godsnaam niet trouwen met een jongen die ik leuk vind ? Dat zou voor mij toch veel plezieriger zijn ?!

(Professor Karel van Rommel komt nu de troonzaal binnen. Hij buigt diep voor de koning en raakt dus bijna niet meer recht.)

PROFESSOR : Goedendag, uwe edele majesteit, goedendag lieve prinses Greetje. Een ook een goedendag aan u, minister Bocatio.

MINISTER : Neemt oe niet kwalijk, professor van Rommel... het isse Tobacco en niet Bocatio !

PROFESSOR : Ach natuurlijk, professor Capotio, ik ben de laatste tijd toch weer zo verstrooid. Jawadde... het is echt erg de laatste tijd. En kijk, wie we hier hebben, onze allerbeste adviseur Kartets !

ADVISEUR : Kets... potverdorie, gewoon Kets...

PROFESSOR : Ach natuurlijk ! Jawadde... ben ik verstrooid...

KONING : En, heer professor... welke goede wind vaart U hierheen ?

PROFESSOR : Wind ??? Er is helemaal geen wind, uwe majesteit. Wat bedoelt U daarmee ?

KONING : Ik vraag u alleen wat gij hier komt doen, professor ?

PROFESSOR : Jawadde... ben ik dat toch zeker vergeten ! Wat kwam ik hier ook doen ? Ha... ik weet het alweer. Uwe majesteit, ik heb een formidabele uitvinding gedaan. Ik heb iets uitgedacht waarmee men op zeer simpele wijze de kurk uit een fles wijn kan halen. Het toestel is zeer vernuftig en ik ben er dan ook zeer fier op. Ik heb het toestel dan ook de "Rommelaar" genoemd. Zoals U ziet bestaat hij uit een handvat en...

1

(Op dat ogenblik komt boer Joske Simpels de troonzaal binnen. Ook hij heeft een kurkentrekker in zijn hand)

JOSKE : Oh, excuseer uwe majesteit, ik had helemaal geen idee dat hier iemand zou zijn.

KONING : En wat kom jij doen, mijn jongen ?

JOSKE : Ik kwam alleen maar even deze kurkentrekker terugbrengen naar de meid, uwe majesteit. Ik had hem even geleend.

PROFESSOR : Hela jij, laat mij dat eens goed bekijken ! Maar dat is mijn "Rommelaar" die jij daar hebt ! Hoe kom jij aan mijn "Rommelaar" ?

JOSKE : Neem mij niet kwalijk, professor, maar dit is geen "Rommelaar" maar gewoon een kurkentrekker.

(Joske loopt naar de keuken en de prinses kijkt hem verliefd achterna.)

PROFESSOR : Jawadde... ik heb het nog maar net uitgevonden en het wordt alreeds gepikt. Mijn uitvinding is gepikt !!! Uwe majesteit, in dit land wordt alles gepikt. Gisteren op de markt mijn beurs en nu mijn uitvinding. Daar moet U absoluut iets tegen ondernemen.

KONING : Waarde professor van Rommel, dat uw beurs gepikt werd vind ik erg genoeg, maar een kurkentrekker gebruiken wij hier al jaaaren.

PROFESSOR : Hoe kan dat nu ? Ik heb hem nog maar juist uitgevonden.

ADVISEUR : Misschien kunt U nu eens wat nieuws gaan uitvinden. De kurk bijvoorbeeld...

PROFESSOR : Maar dat is een ongelooflijk knap idee, adviseur Pets !

ADVISEUR : Kets, het is gewoon KETS !!!

1

PROFESSOR : Jawadde !!! Wat een ongelooflijk idee. De kurk...
ik ga direct beginnen... en ik noem het het
"Rommelding".

*(De professor haast zich weg. Kort daarna komen Pik en
Pak binnen)*

PIK : Majesteit ! Edele heren er iets verschrikkelijks ge-
beurd !

PAK : Jazeker, Majesteit ! Iets afschuwelijks !

PIK : Ja, 't Is al goed Pak ! Uwe majesteit, wij zijn eerlijke
kooplieden en...

PAK : Ja, Majesteit, DOODeerlijke kooplieden !!!

PIK : Pak !!! Hou nu in godsnaam je mond terwijl ik spreek !

PAK : Hou liever zelf je mond als je spreekt !

PIK : Hoe gaat dat nu ! Hoe kan ik nu mijn mond houden als ik
wil spreken, dommerik ?

PAK : Door het mij te laten zeggen !... Majesteit, zoals mijn
vriend hier zojuist kwam te zeggen : wij zijn eerlijke
kooplieden. En wat is er ons hier overkomen ?

PIK : Vergeet niet te zeggen dat het op het marktplein is
gebeurd, Pak.

PAK : Hou jij nu toch eens eventjes je mond terwijl ik spreek.

PIK : Neen !!!

PAK : Ja !!!

PIK : Neen !!!

PAK : Ja !!!

PIK : Neen !!!

PAK : Neen !!!

PIK : Ja !!!

PAK : Goed, dan zal ik verder vertellen !... Majesteit op het
marktplein werd onze beurs gestolen.

PIK : Zomaar, op klaarlichte dag !!! Terwijl wij er bij
stonden.

KONING : Wat, jullie ook al ? Dat wordt toch wel wat teveel !

1

MINISTER : Jazeker, majesteit, daar moet dringend wat aan worden gedaan ! Wel, adviseur Kets, wat denk jij daaraan te doen ?

ADVISEUR : Luister, majesteit, ik vind dat hier tamelijk erg wordt overdreven. Ze pikken natuurlijk alleen de beurs van die mensen die er geen zorg voor dragen. Mij kan zoiets absoluut niet gebeuren, ik heb namelijk geen beurs. Ik bewaar mijn geld hier... *(Hij haalt een oude sok uit zijn broek)* in deze sok. Geen dief die het daar verwacht. En ik steek die sok hier in mijn broek. Zo voel ik direct dat men mij wil bestellen.

(De Bard komt op en stemt zijn harp. Onderwijl pikken Pik en Pak het geld van de adviseur, zonder dat die iets merkt)

BARD :Goedendag, gij schone lieden,
Een lied wil ik U bieden,
Want ik ben goed in zingen en in dichten.
Ik laat zodadelijk uw oren zwichten,
Voor de streling van mijn schone stem,
Verdorie, nu zit ik met mijn woorden klem.
Ik doe dan toch wat men van mij verwacht,
En zing een lied voor u alle acht.

KONING : Acht !? Maar beste vriend, wij zijn toch maar met zijn zessen.

BARD :Dat weet ik wel, mijn koning en zijne spruit,
Ik kon daar helemaal niet tussenuit.
Ik moest verdorie wel zeggen "acht".
Want "zes" dat rijmt niet op "verwacht".

ADVISEUR : Majesteit, als u het niet onbeleefd vindt, dan moet u mij nu toch even excuseren. Ik heb nog dringend werk in Oeijijaja. Ik wordt daar dringend verwacht.

(Hij buigt diep en verlaat haastig het toneel)

1

MINISTER : Exsskoeserio mij evengoed, madjesteit ! Maar ikke hebbe nog groete wark te doenio. Ik moete nog inspecterio de veiligheidsdienst. Voor te zoeke die dieve oep die plein.

(Ook hij buigt en verlaat de zaal)

BARD :Waarom, in godsnaam, neemt toch iedereen de benen,
Als ik begin te zingen en te kwelen ?
En waarom trekt toch iedereen lange gezichten
Als begin aan één van mijn schone gedichten.
Waarom kijkt dan iedereen zo zuur ?

Houden zij dan niet van mijn kultuur ?

PRINSES : *(Zij houdt haar handen voor haar oren)* Papa, ik ga eens even naar de keuken om te kijken wat wij vandaag eten. Het wordt toch allemaal een beetje veel.

KONING : Heela, dat is toch helemaal niet nodig. Ik kan jou zo zeggen wat we gaan eten. Het is donderdag vandaag, en donderdag is het kip met gebakken aardappeltjes. Dat is al jaaaren zo, waarom zou het nu anders zijn ? Nee, liefje, jij gaat nar de keuken voor helemaal wat anders. Waarom wil jij naar de keuken ?

PRINSES : Ik ga alleen maar naar de keuken omdat ...

KONING : Jazeker. Jij gaat naar de keuken omdat daar die boerenjongen zit, is het niet ? Ik vraag je wat !

BARD :Hohoo, hohoo, de prinses die is verliefd !

Die boerenzoon is toch haar hartendief.

Zij houdt toch van dezen jongenman.

Wie doet er wat aan als hij het kan ?

PRINSES : Maar papa, het is toch zo'n lieve jongen. En ik praat zo graag met hem. Hij weet alles over dieren..., over paarden, koeien, schapen. En hij weet alles over de bloemetjes en de bijtjes!

1

KONING : Jij blijft uit de keuken weg. Heb jij dat goed gehoord ?

BARD :O, eenzaamheid, eenzaamheid, jij bent de grootste troef,
En niet alleen in het leven van een boef.
Maar ook een prinses kan eenzaam zijn.
En dan doet haar hartje meer dan pijn.
Zij wil toch naar haar liefste toe,
Maar dat is de koning meer dan moe.
Hij wil van geen liefde weten,
En had nog liever de boerenzoon buitengesmeten.

(Zowel de koning als de prinses houden nu hun oren stijf dicht en kijken zeer ongelukkig)

KONING : Ik moet nog weg, want ik heb nog veel werk.

PRINSES : Wat zegt U, papa ? Moet U nog naar de kerk ?

KONING : Ik zeg dat ik nog veel werk heb. Prinses, ik ga de zaal verlaten.

PRINSES : Dat is juist papa, ik ben ook in alle staten ! Laten we hier weg gaan, ik wordt hier ziek.

KONING : Ja, liefje, we gaan beter naar de tuin, daar is het veel rustiger. *(Hij gaat weg)*

PRINSES : Wacht papa, ik ga mee *(ook zij verlaat de scène)*.

BARD :Ik ga met je mee, lieve prinses,
Want ik ken nog minstens een lied of zes.
Die zullen zeker uw hart verblijden.
Dan is het zeker gedaan met al uw lijden.

(Ook de bard verlaat de zaal en Pik en Pak blijven alleen achter)

PIK : Zeg, Pak, er is nu niemand meer hier. Nu kunnen we toch de buit verdelen. Ik zou best eens willen weten of die minister veel geldstukken in zijn sok had.